

13.IV. 2026.	PONEDJELJAK <i>Martin papa</i>	+ Goran Široki, zahvala za primljene milosti i za duše u čistilištu + Nino Babić	7 18:30
14.IV. 2026.	UTORAK <i>Valerijan</i>	+ Katica i Ivan Kišiček i za duše u čistilištu + Ružica Ivić, Evica i Josip Kovaček i Darko Rajn	7 18:30
15.IV. 2026.	SRIJEDA <i>Anastazije</i>	+ Bernarda, Stjepan, Dražen i ob. Huzjak i Balent + Ružica Ivić, Evica i Josip Kovaček i Darko Rajn	7 18:30
16.IV. 2026.	ČETVRTAK <i>Bernarda</i>	+ Anica Ivković + rod. Ružica i Andrija Sitar	7 18:30
17.IV. 2026.	PETAK <i>Rudolf</i>	Zahvala BDM + Stjepan, Ankica, Alojzije i Margareta Požgaj	7 18:30
18.IV. 2026.	SUBOTA <i>Roman</i>	+ Marijan i ob. Štrokač i Filipović + Ivan Matovina	7 18:30
19.IV. 2026.	Treća Vazmena nedjelja	+ Marija, Ivan, Mladen i ob. Kovačić i Repec ŽUPNA + Anđela i Vladimir Požgaj + Đuro Zalar	7 9:30 11:30 18:30

Nakon što je sveti papa Ivan Pavao II. 30. travnja 2000. u Rimu s. Faustinu Kowalsku, tajnicu Božjeg milosrđa, proglasio svetom, otvoren je put širenju štovanja Božjeg milosrđa po čitavom svijetu, kako je to želio sam Isus. Čas milosrđa molitva je Isusu u tri sata popodne, u spomen na Isusovo trpljenje i umiranje na križu, koje se dogodilo u tri sata popodne. U tri sata, u listopadu 1937., Isus je poručio sv. Faustini da se svaki dan moli u to vrijeme i da širi tu pobožnost: "To je čas najvećeg milosrđa za svijet. U tom času ne uskraćujem ništa duši koja me moli po mom trpljenju. Uvjeti da se uslišaju molitve su: molitva mora biti oko tri sata popodne, mora biti upravljena Isusu i pozivati se na vrijednosti i zasluge Njegova trpljenja. Ono što se moli, mora biti u skladu s voljom Božjom i da sama molitva bude pouzdana, ustrajna i povezana s djelotvornom ljubavi prema bližnjemu."

ŽUPNI URED SV. ANTUNA PADOVANSKOG
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve za brak. Prijava u župnom uredu mjesec dana prije vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme omogućite posjet svećenika. Bolesnike redovito pohađamo o Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s Komunalcem vrijeme sprovoda prijavite u župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije večernje svete mise u našoj crkvi je pobožnost euharistijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 14 Godina XIX 12. travnja 2026.g.

Druga vazmena nedjelja- godina A

DAR VJERE

Evangelje Iv 20,19-31

Kad bi uvečer onoga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u strahu od Židova bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane u sredinu i reče im: »Mir vama!« To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši Gospodina. Isus im stoga ponovno reče: »Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas.« To rekavši, dahne u njih i kaže im: »Primitite Duha Svetoga. Kojima otpustite grijehe, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im.« Ali Toma zvani Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima kad dođe Isus. Govorili su mu dakle drugi učenici: »Vidjeli smo Gospodina!« On im odvrati: »Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati.«

I nakon osam dana bijahu njegovi učenici opet unutra, a s njima i Toma. Vrata bijahu zatvorena, a Isus dođe, stade u sredinu i reče: »Mir vama!« Zatim će Tomi: »Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego vjeran.« Odgovori mu Toma: »Gospodin moj i Bog moj!« Reče mu Isus: »Budući da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!«

Isus je pred svojim učenicima učinio i mnoga druga znamenja koja nisu zapisana u ovoj knjizi. A ova su zapisana da vjerujete: Isus je Krist, Sin Božji, i da vjerujući imate život u imenu njegovu.

Ostala čitanja: Dj 2,42-47; 1 Pt 1,3-9

Bijela nedjelja je nedjelja Božjeg milosrđa. Za prvo čitanje uzet je lijepi odlomak iz Djela apostolskih koji prikazuje svakodnevni život prve kršćanske zajednice, koju nadahnjuje uskrsna radost. Život svakog kršćanina trebao bi imati neku vrstu uskrsnog izjarivanja, jer i mi živimo u razdoblju poslije uskrsnuća.

U svojoj poslanici sveti Petar apostol zahvaljuje za dar otkupljenja. I on govori o kršćanskoj radosti, ali s njemu svojstvenom trezvenošću pa ne niječe da se i vjernici u ovom životu trebaju malo žalostiti zbog mnogobrojnih iskušenja. Život svakog kršćanina je neizbježna životna borba, ali i nas ista vjera u Isusa, koja je nadahnjivala prvu kršćansku zajednicu, vodi preko poteškoća. Riječima svetog Petra: »Iako ga niste vidjeli, volite ga; iako ga ni sada ne vidite, ipak vjerujete u njega«.

Evandjelje svetog Ivana dijeli se na dva dijela. Prvi dio izvješćuje o velikoj radosti učenika, kada im se Isus ukazao: »Kada su ugledali Gospodina, veliko je veselje obuzelo učenike«. Razumijemo ih jer prije toga morali su proživjeti veliki strah. Evandeosko čitanje ima i drugi dio: pojavljuje se Toma koji nije bio s ostalima kada se Isus prvi puta učenicima ukazao, ali sada je bio prisutan i Isus se posebno obratio njemu. Na zanimljiv način, evanđelist ne spominje kako bi se Toma jako obradovao ovom susretu. Što je mogao osjećati Toma kada je ugledao Isusa? Približimo se ovom pitanju na zaobilazni način.

Zanimljivo je i poučno čitati evandjelje u glavnim crtama: na taj način možemo otkriti takve istine koje inače lako izbjegnemo našoj pozornosti. Već smo se navikli da Isusov život dijelimo na razdoblje njegovog mirnog života u Nazaretu, trogodišnje naporno javno djelovanje te bolne dane Patnji, ali njegov život možemo jednostavno podijeliti na razdoblje prije Uskrsnuća i poslije uskrsnuća. S uskrsnućem, naime, započelo je potpuno novo poglavlje ne samo u Isusovom životu, već i u životu učenika. I Isusova »škola« postala je sasvim drukčija.

Ako naime čitamo o događajima u danima poslije uskrsnuća, ili još točnije, ako analiziramo Isusov susret sa svojim učenicima, tada možemo primijeniti jednu zanimljivu pojavu: Isus je u svakoj prilici ukorio svoje učenike, jer nisu vjerovali u njega, jer nisu vjerovali Pismima, jer nisu vjerovali onima koji su ga već vidjeli živoga. Sjetimo se nekih od tih susreta poslije uskrsnuća.

Prije svega padaju nam na pamet dva tužna učenika iz Emausa koji su »još toga dana krenuli«, napustili su grad, vukući za sobom ostatke svoje vjere i nadanja. »Strancu« koji im se pridružio mogli su pokazati samo te ostatke svoje vjere i nade. Umjesto da se zagonetni Stranac nad njima sažali ili pokaže razumijevanje glede njihovog razočaranja, strogo ih je ukorio: »O ljudi bez razumijevanja, kako teško možete povjerovati ono, što su proroci predvidjeli« (Lk 24,13-28).

Zatim se ukazao jedanaestorici kada su jednom svi zajedno sjedili za stolom. Prigovorio je njihovoj nevjernosti i tvrdom srcu što nisu vjerovali onima koji su ga poslije uskrsnuća vidjeli (Mk 16,14). Slično čitamo i kod svetog Luke Evanđeliste: »Zašto ste se uplašili, i čemu se takve sumnje rađaju u vašim srcima?« (Lk 24,38). Isusovo pitanje ovdje je više od pitanja, osjeća se prigovor.

Na koncu, tu je Toma, koji je prkosno ustrajao u svojoj sumnji kroz punih osam dana. On nije bio s ostalima kada se Isus prvi puta ukazao. Kroz osam dana Toma nije baš bio viđen. Kada je poslije osam dana opet bio zajedno s drugovima, Isus je posebno pristupio njemu. Nije mu mnogo govorio, ali ono što mu je rekao ne može se baš nazvati pohvalom. Mi rado spominjemo Tomu kao onog koji je na iskustvu iz prve ruke htio graditi svoju vjeru. Postoje oni koji to smatraju pozitivnom okolnošću: dobro je da Toma nije odmah povjerovao, tako barem imamo jedan

snažan dokaz da apostoli nisu imali priviđenja. Samo što Isus stvari nije vidio na taj način. Ni s jednom riječi nije pohvalio Tomu zbog njegove nepovjerljivosti, već mu je prigovorio zbog nevjernosti jer Toma je čuo od drugih da je Isus uskrsnuo, ali nije htio vjerovati svjedocima, a nije imao ni volje da poput Petra i Ivana otrči do praznog groba kako bi se sam uvjerio o stanju stvari.

To je i naš položaj. Vjera je Božji besplatni dar, ali i mi moramo učiniti sve, da nam vjera ostane čvrsta, štoviše, da se umnožava. Glede naše vjere, Katekizam Katoličke Crkve naglašava tri istine.

Najprije, vjera je milost. Vjera je Božji dar, za što trebamo biti zahvalni.

Zatim, vjera je ljudsko djelovanje, što znači da Božji dar trebamo slobodno prihvatiti.

Kao treće, Katekizam spominje postojanost u vjeri. Vjera je Božji besplatni dar kojeg je dao čovjeku. Ali možemo i izgubiti ovaj neprocjenjivi dar. Do vjerničkog života, do rasta u vjeri i do krajnje postojanosti našu vjeru trebamo hraniti s Božjom Riječi, moliti od Gospodina da istu uveća. Naša vjera treba biti u ljubavi aktivna, i ukorijeniti se u vjeru Crkve.

Velika pouka apostola Tome nije to da je sumnjao, već da je ipak našao put prema drugim učenicima koji su tada predstavljali crkvenu zajednicu, i tamo među njima ojačao je u svojoj vjeri jer ga je tamo čekao Isus.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

TRINAEST UTORAKA SV. ANTUNA

Slijedi nam 5. utorak pobožnosti 13 utoraka u čast sv. Antunu.

Nedjelja Božjeg milosrđa

Slavimo svetkovinu Božjeg milosrđa koju je 2000. godine blagdanom cijele Crkve proglasio sv. Ivan Pavao II. Ovaj blagdan slavi se u nedjelju nakon Uskrsa, a promovirala ga je poljska redovnica, sv. Faustina Kowalska.

Sestra Faustina doživjela je mistično iskustvo u kojemu je vidjela Milosrdnoga Isusa iz čijeg srca izlaze dvije zrake: crvena i bijela, i koji joj povjerava zadaću naslikati i štovati takvu sliku i na takav način pokrenuti pobožnost Božjemu milosrđu.

Slika Božjeg milosrđa tako prikazuje Isusa s podignutom desnom rukom na blagoslov, a iz lijeve se Njegove ruke prelijevaju crvena i bijela zraka, koje simboliziraju krv i vodu koje su potekle iz Isusova probodena srca na križu. Njihovo širenje označava prelijevanje Božjega milosrđa na cijeli svijet. Ispod slike piše: "Isuse, uzdam se u Tebe".